

ג' בסיוון תשפ"ה (30.5.25)

צילמה: שרה בלנקשטיין

איך מחברים בין שמים לארץ?

שבת פרשת במדבר, גיליון חג השבועות

הדלקת נרות - 19:22, יציאת השבת - 20:24
גיליון 1664

"מנהג ישראל דין הוא?"

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 19:30

חג שמח, הגבאים

חג שבועות שמח

תפילת ותיקין וקריאת מגילה בבית הכנסת בשעה 4:45

ההיגיון שבסדר

פרשת במדבר

להסתדר מסביב למשכן, התזמון הוא לא מקרי. עם ישראל עומד בפני ספירה מחדש של כל העם, לקראת המסעות במדבר, ספירה של כמות אנשים כזו לא יכולה להיעשות ללא סדר, אחרת עלולים להתפספס חלק מהנוכחים. נסו לספור כעשרים חפצים באקראי, ללא סדר מסוים, תגלו שזו משימה קשה. הסכנה הזו, שמשהו יתפספס תחת הספירה המאסיבית היא זו שמחייבת את הסדר.

כפי שהסבירה קונדו, הסדר מאפשר לנו לתת תשומת לב לכל אחד ואחד מהחפצים שלנו,

לכל אדם ישנה שייכות לקבוצה הקטנה שהוא חלק ממנה, הקבוצה בה "סופרים" אותו, המהווה בעצמה חלק מעם שלם.

להעריך אותו בפני עצמו. יתכן שזו המטרה גם בעשיית הסדר בעם, לאפשר לנו "לספור" כל אחד ואחד, לתת את תשומת הלב הראויה לכל אינדיבידואל. היחיד הוא לא רק חלק משבט, הוא יחיד ומיוחד.

יתכן שזו גם הסיבה לחלוקה ההיסטורית לשבטים, לא כדי ליצור פירוד בעם חלילה, אלא כדי להאציל סמכויות לגופים קטנים יותר, כדי שאף אינדיבידואל לא יתפספס. הביטוי "איש על מחנהו ואיש על דגלו" לא מבטא חלוקה לקבוצות נבדלות, הרחקה והצבת גדרות בין חלקי העם, אלא הוא בא להעביר את הרעיון שלכל אחד יש כתובת, לכל אדם ישנה שייכות לקבוצה הקטנה שהוא חלק ממנה, הקבוצה בה "סופרים" אותו, המהווה בעצמה חלק מעם שלם.

לחברה יש מחויבות ליחידים שבה, כפי שליחידים יש מחויבות לחברה. ככל שהחברה גדלה, קל לפספס את היחידים שבה, את אנשי השוליים. פרשת במדבר מלמדת אותנו לעשות סדר כדי שנוכל "לספור את כולם", כדי שכל אחד ירגיש שיש לו כתובת, כדי שכל אחד יידע שהוא

מארי קונדו, מפתחת שיטת "קון-מארי", היא אחת מיועצות הסדר והארגון המוכרות בעולם. ספריה, העוסקים בסידור וארגון חללי מגורים, נמכרו במיליוני עותקים ותורגמו לשפות רבות. בספרה, "סוד הקסם היפני", מסבירה קונדו כי פעולת הסידור דומה במידת מה למדיטציה -

עשיית סדר היא סוג של דיאלוג עם העצמי באמצעות החפצים שברשותי. סדר הוא דרך מחודשת להעריך את החפצים שבחינו, על ידי מתן תשומת לב לכל אחד מהם והבנה מה מקומו.

בראיון לווינגטון פוסט לקראת צאת ספרה השלישי, הדהימה קונדו את מעריציה כשסיפרה כיצד לאחר הולדת בנה השלישי, הבית שלה מבולגן לחלוטין. היא מסבירה שם שהסדר החיצוני נדחק אחורה לטובת הסדר הפנימי ועל החלטתה להתמקד בסידור הדרך בה היא מבלה את זמנה. הסדר בבית חשוב, אך סדר היום, סדר המחשבות וסדר העדיפויות בחיים, חשובים לא פחות.

פרשנים רבים רואים את פרשת במדבר כפרשה שמעידה על חשיבות הסדר, כיצד גם במדבר סיני, מקום כאוטי ללא חוקים ברורים, צוו בני ישראל לעמוד בסדר מסוים, "איש על מחנהו ואיש על דגלו". הסימטריה בה עם ישראל חונה מסביב למשכן, נותנת השראה ומשפיעה עמוקות אפילו על בלעם "וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים". רש"י מסביר שהדרך בה עם ישראל סידר את אוהליו גרם לבלעם להטיל ספק במשימה שלו לקלל את העם. אך מעבר לאסתטיקה של הסדר, הטיימינג של הציווי לסדר את העם למחנות מעביר גם מסר ערכי. לא סתם התבקשו בני ישראל דווקא כעת

להתראות בנחנות

- בת המצווה של גל ברלב תתקיים, אי"ה, ביום שני, כ' בסיון (16.6).

מזל טוב!

אזארה בראב, בת המצווה
זהורים ויהנה וסחר
אסבתא וסבא אינא וסאחה
אנא חאזא בראב

אנאן וסאחר נחאנא
אניאסיכא
זהורים סאחר ואיתי,
אסבתא וסבא אנה ויהודה ספרתי
אנא האספחה הרחבה!!

אסבתא ידידה קריק
אנא אספחת קריק
אבת המצווה א הדס
בת אסי ונא

אזארה אנאני סאחר
אניאסי הנכא, נא
נא א איתאר ואנא אתיאס

אנה אנאני ספרתי
אנא האספחה
אניאסי הנכא, א
נא ארי אנאני

אנה אבא
אזארת הנא, נכא ארי אנאני,
נא אנאני ואנאני
אבת המצווה א הנא, הנא
נכא א אכרא ואנאני,
בת אנאני ואנאני

אנאני ונאני אנאניסא
אזארת הנא
נכא אנאני ואנאני
בת אחר ואנאני

מרפאה

טל. 08-8548300, אחיות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה – 1221 דואל: mrkyavne@clalit.org.il

קבלה אחיות - בבוקר 08:30-07:00 - בדיקות דם במרפאה ומקרים דחופים. 12:30-9:00, בצהריים בימים א'-ד' (למעט **יום ראשון ערב החג**) 15:00-14:00, וביום ה', 18:00-14:00.

ד"ר מולא: יום א' 11:30-07:30, יום ב' 11:00-9:00, יום ג' 12:15-11:00, יום ה' 17:40-15:40.

ביום ראשון, ערב החג, המרפאה תהיה פתוחה בין השעות 11:00-7:00. ביום זה לא תילקחנה בדיקות דם.

לחברות הקיבוץ: במהלך חודש יולי תגיע אלינו למרפאה ד"ר מיכל ברכה, כיורוגית שד. על מנת שנוכל להתארגן בהתאם אנו מבקשים מהמעוניינות לפנות לטל במרפאה/

בריאנות טובה, לואת המרפאה

יוזמות של לומדי תורה

דינה ספראי

"השיעור של שמעון הקשר"

את התואר של השיעור הכי ותיק ביבנה אפשר להעניק ל"שיעור של שמעון הקשר". הוא אמנם שינה את פניו והשנה כמעט נסגר, אך התאושש בזכות נחישות חבריו. כיום - ממשיך אותו הרב אילעאי.

יעל גדסי, המשתתפת בשיעור הזה מיומו הראשון, מספרת: "הכל התחיל מקבוצה של הורים שרצו לעזור לילדים שלהם בלימודי גמרא וביקשו משמעון ללמד אותם. מיקומו בשנים הראשונות היה הצריף של בית המדרש הישן (דרומית לבית 4)". כברת דרך משמעותית בשיעור הזה, 61 שנים, עשה גם דוד הראל: "כשהצטרפתי לשיעור הייתי כמעט ילד", הוא מספר, "ואני זוכר שבחוג השתתפו אז כ-20 איש, מוותיקי הקיבוץ. במקביל התקיים שיעור של דב רפל, ויחד, מספר הלומדים הגיע לכ-30 איש. שמעון היה שם דבר למסירות בנתינת השיעור, ולא פעם ויתר למענו על נסיעה עם משפחתו. השיעור פסק כאשר, לצערנו, שמעון לא יכול היה

ללמד יותר. השיעור עבר לרב חזי כהן, ואחריו הרב אילעאי קיבל על עצמו את המשך הלימוד. אך מספר המשתתפים הלך והצטמצם. אחדים מהמשתתפים הלכו לעולמם (עטרה ינובסקי, חנה יעיר, אביגדור לבל ורפי פלק). גם הקורונה והמלחמה עשו את שלהם, והשיעור פסק. לאחרונה יעל ואני יצאנו במסע לחידוש החוג. הרב אילעאי נרתם, כיום אנחנו 4 גברים ו-4 נשים. והלוואי שיגיעו יותר!!"

משנתו של הרב יונתן זקס / שרה ברוכי

אחת לשבועיים נפגשת בביתה של שרה ברוכי קבוצה אינטימית של נשים ללימוד משותף משיעורי הרב יונתן זקס. החברות חלקן מיבנה ואחרות מצטרפות מבחוץ, חלקן מהסביבה. בכל מפגש אחת מהחברות בוחרת שיעור ממגוון עצום של שיעוריו של הרב. הנושאים העולים מתוכו משמשים קרקע פוריה לדיון ולשיחה בנושאים הקרובים ללבן. המפגש נעים ומרחיב את הדעת.

משנים בששון / אבי ששון

בביתנו מתקיים מדי שבת, כבר שנים רבות, "חוג משננים בששון" לכל דיכפין. גם ילדים מגיעים. אנו לומדים משניות העוקבות אחר סדר הדף היומי. כיום משתתפות 5 משפחות, האווירה מעולה, ושכנים מקרוב ומרחוק - מוזמנים להיות חלק מהחבורה!

"השיעור של שמעון". בתמונה: מוטל וייסמן ז"ל, לידו אמנון וייסמן ויגאל שפילמן יבדל"א, ומולם זלמן בן טובים ז"ל.

עם קולות שמים ביד / דינה ס' ושרה בלנקי

בדיוק לפני שנה, בארוחה החגיגית של יום ירושלים, על הדשאים הנהדרים של קבוץ רמת רחל, שוחחנו וגילינו ששתינו חולקות תחושה משותפת של צמא ללמוד.

חלמנו להקים "בית מדרש לומד לנשים" - מפגשים של לימוד ושיח נשי סביב טקסטים ממקורותינו היהודיים, בשילוב טקסטים עכשוויים.

ראינו בעיני רוחנו איך יכול חלום להפוך למציאות בבית שלנו, בקבוצת יבנה. ראינו - והחלטנו - "יוצרות"!

גייסנו את תמר בזק ועינת לוי לחשיבה משותפת על "מה היא הדרך הרצויה והנכונה לנו" ויצאנו לדרך.

פרסמנו, הזמנו, ולאור היענות מרגשת של חברות - התגבשה לה קבוצה והקמנו את "בית המדרש הנשי". בחרנו את השם "עם קומץ שמים ביד" בהשראת שירו של אברהם חלפי: "עם קומץ שמיים ביד / הייתי עובר את חיי / הייתי חוצה את הים ברגלי / עם קומץ שמיים ביד".

עינת קיבלה על עצמה את מלאכת ההנחיה וראינו כי טוב. האוירה נעימה ומכבדת והלימוד מעשיר. אנחנו מאד משתדלות שהפגישות תתקיימנה בימי שני מדי שבועיים, בבית משפחת בלנקי ושרה.

השאיפה שהקבוצה הלומדת תהיה קבוצת נשים רב גילית. נשים צעירות שהתחילו - התקשו להתמיד ופרשו. הן חסרות לנו מאוד.

אנו מאמינות שמפגש רב דורי - מזמן לימוד ושיח עמוק ומפרה.

מוזמנות להצטרף אלינו בכל עת, ולזכות ב"קומץ שמים ביד". פנינו כבר לשנה הבאה.

שיעור הלכתי / אלי רדר

לפני כ-6 שנים פתחתי יחד עם דוד פרלמן (בחור שגר ביבנה באותו זמן) שיעור הלכתי.

אנחנו 4-5 משתתפים שלומדים בקביעות בימי ראשון בבית המדרש. בהתחלה למדנו עם הרב נתנאל שושן וכעת עם הרב יובל ביתן, גם הוא מהשיבה. אנחנו בוחרים נושא הלכתי ולומדים לעומק את השתלשלות הפסיקה שלו. נשמח להרחיב את הקבוצה!

השתתפות בשיעורי זום של נתנאל אלינסון

כמובן אין שום דרך לעקוב אחרי שיעורים שהחברים מאזינים להם בזום. אך תוך כדי הכנת הכתבה הזו, חזר ועלה שמו של הרב נתנאל אלינסון. לפחות 10 נשים דיווחו שהן מאזינות לשיעוריו באופן קבוע או לעתים מזומנות. הוא מעביר את השיעורים בחן רב ומקשר באופן ייחודי את תנ"ך לארץ ישראל ולממצאים ארכיאולוגיים. גיל הצופים/ות - מגוון.

השיעור של נח

שבע שנים מתכנסים חברים בשישי בשעה 8:00 לשיעור תנ"ך עם נח חיות. השיעור החל במסגרת 929, אך כיום הוא עומד בפני עצמו. לומדים כעת תרי-עשר. עדה וסטרייך, משתתפת קבועה, מספרת שהיא נהנית מהשילוב של מקורות מגוונים, היסטוריה ופרשנות מסורתית ומודרנית. השיעור קולח ומעשיר בשיתוף הקהל. האוירה נעימה, והמשתתפים צעירים ברוחם ובשכלם, כשגילים מעל 70. מוזמנים גם צעירים ביולוגיים. מיקום: בית המדרש. משך השיעור: 45 דקות.

השיעורים הקבועים

בנוסף לשיעורים המתוארים בכתבה, מתקיימים בהתמדה שיעורים קבועים, חלקם יומיים, כגון שיעור ההלכה בבית הכנסת בין מנחה למעריב והדף יומי בבית המדרש. שיעורים נוספים מתקיימים פעם בשבוע: "סוגיות בגמרא" מפי הרב בארי, ושיעוריו של הרב אילעאי - תנ"ך בבית סביון, גמרא - בבית המדרש, נושאים אקטואליים, שיעור על תורת הרמב"ם "בין המניינים" ושיעור אחרי תפילת מנחה בשבת.

בשביל שלא הלכו בו קודם, ועל ידי יצירתו, הם מגדירים את משמעותו בתוכם.

המוטיבציות הן רבות: סקרנות, אתגר אינטלקטואלי, סנטימנט מסורתי המבקש לאחוז בדברים, ועוד. המשותף לכולם הוא ידיעה עמוקה, שכמעט אי אפשר להגדיר במילים - שהעולם הזה, עולם הידע, המילים, הסיפורים והחכמה היהודית-הוא, באופן כמעט מסטי, חלק בלתי נפרד מהם. הם מחוברים אליו מכח הזהות הבסיסית ביותר, ובשל כך מתעורר בהם הצורך לברר את מהותה של הזהות הזו. באופן לא מפתיע, אירועי השנים האחרונות עוררו עוד יותר את היצר הזה, ואנשים רבים יותר מבקשים לדעת את עצמם דרך הרכיב היהודי בזהותם - ודווקא דרך הלימוד הטקסטואלי והמילה הכתובה. כשאני מדברת עם הלומדים שלי על היצר הזה, הם בדרך כלל מתקנים אותי ומסבירים- שהיצר והרצון לשייכות הזו היו קיימים שם מאז ומעולם. אירועי השנים האחרונות רק גרמו להם להבין שהתורה הזו היא גם שלהם, והגיע הזמן להפוך את עצמם לשלה, באותה המידה.

בשנתיים האחרונות אני עובדת בבינה - הבית של היהדות הישראלית כמנהלת פדגוגית. בעבודתי אני זוכה ללוות אנשים מגוונים מאוד במסע שלהם אל המושג (שעבורנו מרגיש כמו בית) - לימוד תורה.

אחד הדברים המעניינים להתבונן בהם הוא הקשר המיוחד שמתפתח בין האנשים ובין הטקסט, והמהות המיוחדת שכל אחד ואחת מהם יוצק למושג "תורה".

כאנשים דתיים, אנו מאמינים שלימוד התורה ניתן לנו כמצווה. הוא מימוש אמונתנו בקב"ה, ומורה דרכנו בחיים. זוהי גם המטרה וגם המוטיבציה לעיון מתמיד, לשאיפה לחשיפת כל סודותיה וללימוד הנטוע בחומר וברוח של חיינו. בהיעדר הרכיב האמוני, את מחולל הלימוד נמצא במקומות אחרים. האנשים שאני פוגשת במסגרות הלימוד השונות, חוקרים את התורה כמי שחוקרים את זהותם. לרוב, אין להם מסורת של לימוד, אין להם מטרות שהוגדרו להם מן החוץ. הם מהלכים

➤➤➤

הקרנת גמר ליגת האלופות

פ.ס.ג. נגד אינטר

פתיחת שערים:
21:30

שריקת פתיחה:
22:00

במוצאי שבת 31/5
בבן בן בר
בבריכה

כיבוד קל יחכה לכם במקום –
ואתם מוזמנים גם להביא מטעמים מהבית!
מסך גדול, אווירה מחשמלת
וחוויה שלא שוכחים!

בואו לעודד, להתרגש וליהנות יחד!

➤➤➤

קבוצת בינה

ועדת תרבות

נהגים יקרים,

בזמן האחרון מתקבלים קנסות חניה רבים בחופי אשדוד. שימו לב שרושמים שם דוחות על כל דבר קטן, גם אם נראה לכם חסר חשיבות. רחל אניקסטר

הפקדת צ'קים בחשבון הקיבוץ

שימו לב: בעקבות שינוי בהוראת הבנק לא ניתן יותר להפקיד צ'קים לפקודת שם החבר בחשבון הבנק של הקיבוץ. צ'קים לפקודת קבוצת בינה ניתן להמשיך להפקיד כרגיל. הנהלת חשבונות

"חידון המדינה הגדול" לאורו של אלחנן קלמנזון הי"ד

רחלי רובין

• מסלול כחול: התמקד בשינון סדר ראשי הממשלה, הנשיאים והרמטכ"לים כפי שהופיעו בכרזה.

• מסלול לבן (מתקדם): דרש מהמשתתפים לשנן בנוסף גם את מספר הממשלה של כל ראש ממשלה, ואת המלחמות והמבצעים הבולטים שהתרחשו בתקופתו.

ואלו שמות הזוכים המוכשרים:
במסלול הכחול:

- מקום ראשון: גפן עדיקא (ד') ואליה בית אריה (ד')
- מקום שני: יאיר ליבר (ג')
- מקום שלישי: הילי ברלב (ו') ואסיף וגנר (ו')

במסלול הלבן:

- מקום ראשון: אופק כ"ץ (ג') ונוה דיטש (ד')
- מקום שני: ינון זנה (ו')
- מקום שלישי: מעיין אריכא (ו')

ישר כוח גדול גם לילדי כיתה א' רועי ושקד גולדנברג, וכיתה ב': גפן דגני, ליאן אילה, שהגיעו לשלבים המתקדמים של התחרות.

שנהיה ראויים למורשתם של גיבורי ישראל!

לפני כחודש, פרסמה שלומית קלמנזון, אלמנתו של גיבור ישראל, אלחנן קלמנזון הי"ד, כרזה מעוצבת המציגה את ראשי הממשלה, הנשיאים והרמטכ"לים של מדינת ישראל.

אלחנן, תושב עתניאל שבדרום הר חברון, גילה גבורה עילאית בשמחת תורה והציל רבים מבני קיבוץ בארי, יחד עם אחיו מנחם ואחיינם איתאל זוהר (שהדריך בשבט הצופים "מידב" בקיבוץ). אלחנן נפל בעת שנכנס לאחד הבתים האחרונים כדי להציל יהודים.

כדי להנציח את זכרו ולחגוג את הציונות ותולדות המדינה, החלטנו למנף את הכרזה המיוחדת של שלומית. במהלך החודש האחרון, ילדי כיתות א'-ו' שקדו על שינון ולמידת שמות האישים והתקופות. השבוע, ביום ירושלים, שמחנו לקיים את הגמר הגדול של החידון.

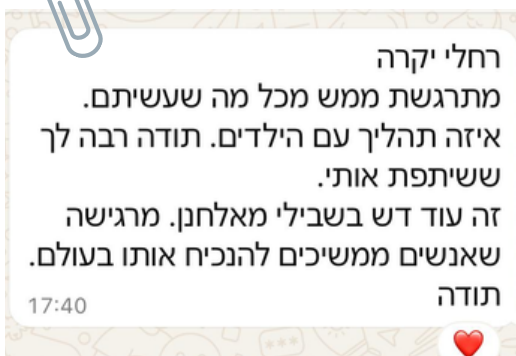
בפתח האירוע, שיתפנו את הילדים בסיפורו של אלחנן ובמורשתו, ולאחר מכן ניגשנו לתחרות עצמה שהתנהלה בשני מסלולים:

אופק ונוה

אליה וגפן

תגובתה של
שלומית קלמנזון
לאחר שסיפרנו
לה על החידון...

פעילות משותפת עם סבים וסבתות של ילדי גן צבעוני

נעמי ליבר

ביום שישי שעבר הזמנו את הסבים והסבתות של ילדי גן צבעוני לפעילות של חיבור בין-דורי. הגיעו סבים וסבתות מקרוב ומרחוק - כאלה שנולדו ביבנה או גרים בה כבר שנים רבות, וגם כאלה שלא גרים כאן, אך מחוברים אליה דרך הילדים והנכדים.

בחלקו הראשון של המפגש כל ילדה וסבא\סבתא יצאו לטיול משותף ברחבי הקיבוץ - כל אחד בחר לאן לטייל- מקום אליו הסבא\סבתא מחוברים או שיש להם סיפור מיוחד סביבו, מקום שהילדה אוהבים בקיבוץ. הם התבקשו למלא יחד דף עם כמה שאלות על המקום ולהצטלם. המחזה של זוגות זוגות יוצאים ומטיילים בנחת בפינות שונות בקיבוץ, ברגל, באופניים ובקלנועיות - היה מרגש מאד. כולם חזרו עמוסי סיפורים וחויות, אותם איגדנו לחוברת.

בחלקו השני של המפגש התכנסנו ב'בית האדום'. שם קיבלו כל ילדה וסבא\סבתא דפי משימות - לחפש חפצים שונים מהעבר ברחבי המוזיאון. לדוגמא -

- באיזה מכשיר השתמשו שומרי הלילה ששמרו על הילדים בגנים בלילות?
- איך קראו לתלושי הכסף בהם השתמשו ביבנה בעבר?
- מיצאו את המכשיר להכנת סודה ושאלו את סבא\סבתא איך קוראים לו.
- מיצאו הזמנה לחתונה של סבא וסבתא רבא של ילדי הגן.

כולם הסתובבו בנחת ברחבי המוזיאון, ושמעו מפי הסבים והסבתות סיפורים מרתקים על החיים של פעם.

שתי סבתות שיתפו אותנו בסיפורים מעניינים. דינה ספראי סיפרה על הלינה המשותפת בגן. כששאלנו את הילדים מי מהם היה מעוניין לישון כיום בלינה משותפת בגן, כ-50% מהידיים הונפו.

שרה בלנקשטיין הראתה לנו את המפה המיוחדת שהכינו בגן הילדים כשהיתה גננת - מפה המורכבת מרקמות שרקמו ההורים לכל ילד ביום הולדתו. התרגשנו למצוא שמות של הורים, דודים וקרובי משפחה אחרים. סיימנו בשירי קבלת שבת, וכל נכדה העניקה לסבא\סבתא חלה שאפה לכבודם בגן.

זה היה בוקר של התרוממות רוח, זמן איכות ייחודי לסבים ולסבתות יחד עם נכדיהם וחיבור חויתי ומרגש בין הדורות.

לצמוח ולהצמיח

שיחה עם שמעון שושן, שנבחר כמנהל בית הספר / דינה ספראי

חינוכיות בארצות הברית. הנושא של אחריות לגורל העם היהודי קרוב מאוד ללבי. הייתי מספר שנים ר"מ בשיבת נחלים אצל הרב יוסקה באגד, משם יצאנו כמשפחה לשליחות ראשונה של ארבע שנים בארה"ב. לאחר מכן הקמתי את ישיבת אמית אלירז בפתח תקווה על שם אלירז פרץ הי"ד. יצאנו שוב לשלוש שנים של שליחות בארה"ב וחזרתי לנהל את אמית עמיחי בתשע השנים האחרונות. לא חשבתי שאגיע לקבוצת יבנה. רבים אומרים לי: 'אתה נמצא באמית עמיחי ברחובות, זה התיכון הכי טוב ברחובות ומדורג במקום ה-24 בארץ מתוך אלפי תיכונים, ועובר לקבוצת יבנה?'

אז מה הביא אותך לכאן?

"הגעתי לתובנה שאני לא יכול להצמיח אנשים אם אני בעצמי כבר לא צומח - בתפקיד. אגב, זה נכון גם בחיים האישיים, בזוגיות או עם הילדים. הבאתי את תיכון אמית עמיחי לתקרה והתחלתי לחפש את הפריצה הבאה שלי.

התחלתי להיות מנטור לטיפול זוגי של מורים גברים, אבל זה עדיין לא מילא את הצורך שלי לפרוץ הלאה. אני עצמי מלווה על ידי יועץ פסיכולוג-ארגוני שאמר לי: 'אתה צריך להתחיל להתאמן בפריצות. עם זאת, הפריצה תבוא ממקום שלא ציפית'. הוא שאל אותי: 'מה מעסיק אותך בחיים?' זה היה בשנה שעברה, ומאוד בער בי להבין מה הסיפור של הקפליניסטים ולמה החרדים לא מתגייסים. רציתי לעצור ולחפש חיבורים בחברה הישראלית. כתבתי מאמר חריף בנושא גיוס החרדים. בתור תושב בני ברק לשעבר אני מכיר ואוהב את האוכלוסייה הזאת, והנושא הזה בער בי. כדי להכיר את ההווה הקפליניסטית מקרוב, לקחתי ג'ינס קרוע של הבן שלי, חבשתי כובע והורדתי ציצית כדי להתערבב עם הציבור

עם שמעון שושן, שזכה במכרז על ניהול בית הספר אמית קבוצת יבנה, נפגשתי מחוץ לבית הספר. ישבנו ליד שולחן בחצר, כשפניו צופות לכיוון השער. שמעון היה מרוכז בשיחה, ובכל זאת כל מי שנכנס בשער זכה לחיוך רחב ולהנפת יד חברית, והשיב לו באותה צורה.

מה הרקע שלך?

"כשניגשתי למכרז ביקשו ממני: 'ספר על קורות החיים שלך', הרמתי את הדף עם רשימת קורות החיים, שהיה מונח לפני המראיינים, ואמרתי: חבר'ה, מה שעשיתי כתוב לכם פה על הדף. אני מניח שאתם רוצים לדעת מי אני, לא מה עשיתי. קורות החיים שלי זה צמיחה. מה שמעניין אותי הוא שאני אהיה בתהליך של צמיחה, שהאנשים שאיתי יהיו בצמיחה, שתהיה התפתחות אישית שלי ושל האנשים שאיתם אני נמצא. הצמיחה שלי בחיים קרתה בכל פעם שעברתי מערוגה לערוגה - תחנות בחיים, נישואים, תפקידים. אנשים צומחים רק במקום שהם בוחרים, ולא כשהם פועלים רק לפי מה שאומרים להם. האתגר שלנו כאנשי חינוך הוא להוביל אנשים למקום שבו הם בוחרים בטוב. מימד נוסף בחיים שלי הוא תיקון עולם. באתי לעולם לעשות טוב. עשיתי גם טעויות, אבל לפחות בהווה אני נמצא במקום שאני רוצה לעשות טוב. אלה קורות החיים שלי."

ספר קצת על תחנות בחיך.

הורי עלו ממרוקו עם אחי הבכור. נולדתי בארץ וגדלתי בקרית שמונה ואחר כך עברנו לבני ברק. לאחר הנישואין עברנו לנווה צוף. אחיותיי ממקימות גוש קטיף, וההורים עברו בעקבותיהן לגוש קטיף עד ההתנתקות.

עשיתי ארבע פעמים שליחויות בברית המועצות, "בשנים 1991-1996, במסגרת הפעילות של אריה קרול בנתיב. כמשפחה, היינו פעמיים בשליחויות

שם. המטרה הייתה לצאת מאזור הנוחות שלי. הרי אני לא נמצא בתפיסות העולם שלהם או בתרבות שלהם, אבל זה עזר לי להבין את החברה הישראלית. הרי הם יהודים כמונו, וכולם רוצים בטובת המדינה.

ברשת אמית אני בקבוצה של 12 מנהלים שנקראת "חבורת המנהלים" של המנכ"ל ד"ר אמנון אלדר. החבורה הזאת היא הקול שמהדהד לו את הקולות מהשטח ושאייתה הוא מתייעץ לגבי מגמות ואתגרים חדשים ברשת.

לכל אחד מאיתנו יש משימה רשתית בנוסף לניהול בית הספר, והמשימה שלי בשנתיים הקודמות היתה קבוצת פיתוח של מנהלי חטיבות ביניים.

בשנה האחרונה החלטנו להקים קבוצה של מנהלים מצטיינים מחטיבות הביניים והעליונות. זו קבוצה שנפגשת מספר פעמים בשנה לסדנאות פיתוח וצמיחה. בין המנהלים נמצאת גם שירי טויטו, שבנה אייל הי"ד הוא בוגר מחזור ז' אצלנו באמית עמיחי.

בערך כשבוע לפני חופשת פסח עשינו לקבוצה ריטריט של 24 שעות סדנאות בקליה - מקום מקסים עם אווירה של 'לגעת בשמיים'. באחת ההפסקות אחר הצהריים ביום הראשון, אנחנו יושבים על פופים ושותים קפה בנחת, ופתאום שירי אומרת לי: 'הרב שמעון, אליכין בן נון עוזב את בית הספר, אני עוזבת ויאיר עוזב. בוא תיקח את הקמפוס. כמה שנים אתה בעמיחי?' אמרתי 'תשע', ואז סובבתי את היד בתנועה מרוקאית אופיינית ואמרתי לה: 'נראה לך? אני באמית עמיחי עד הפנסיה'. זה היה לפני כחודש וחצי. עפרה פאר ממטה הרשת שמובילה את הקבוצה אמרה לי: 'אבל אמרת שאתה מחפש פריצה, הנה'. אמרתי לה: 'בסדר, פריצה, אבל מה לי ולקבוצת יבנה?'. לא היה לי קשר מוקדם עם הקיבוץ, חוץ

מזה שלמדתי בישיבת כרם ביבנה, אבל זה נפרד לחלוטין מהקיבוץ. וככה הסתיימה השיחה. בפועל, לא ישנתי כל הלילה. התהפכתי כל הלילה כמו מנגל ואמרתי לעצמי: שמעון, אתה מחפש פריצה?

זאת פריצה.

השפה הקיבוצית, בעיניי, היא השפה של יהדות אותנטית. זאת פריצה מבחינתי! בסוף, זה לא רק 'תורה ועבודה' ששרים בהמנון של בני עקיבא, אלא דרך חיים. יש יהדות שתקועה בעבר ויש יהדות שתקועה בעתיד, ויש יהדות

שמדברת את החיים. בעיניי זה מה שהקיבוץ הדתי מביא! יש משהו מאוד נינוח ביהדות מרוקו ובסביבה שבה גדלתי, וזה גם משהו שהקיבוץ הדתי מביא. ולכן זה הדליק אותי."

לאיזה כיוונים אתה רוצה לקחת את בית הספר?

"אני מחפש מקום שאני אצמח בו, וכשזה יקרה גם המקום יצמח.

אני לומד שיש כאן מסורות שורשיות. אחד הדברים הראשונים שאני רואה זה להחזיר עטרה ליושנה - אני אומר את זה בזהירות, כי עוד לא דרכתי פה דקה אחת כמנהל, כרגע אני רק אורח. יש כאן הרבה ווייב של הקיבוץ, למשל 'שבוע קיבוץ' - מזמן דיון במשמעות הערכית הגבוהה של רעיון הקיבוץ דתי.

בעיניי, קבוצת יבנה, גם כקיבוץ וגם כבית ספר, יכול להיות מודל לאיך צריך להיראות היהודי הדתי במדינת ישראל - שיודע לחבר את הקפלניסטים, השמאלנים, הימנים, הדתיים והחרדים לרקמה חברתית אחת שרוצה להמשיך ולשגשג את המדינה שלנו לחברת מופת. זאת יהדות אמיתית. אני מקווה שהקב"ה יעזור לי ושהקהילה פה תעזור לי, אבל אם את שואלת אותי, לשם זה צריך ללכת.

בסוף, המקום הזה - הקיבוץ ובית הספר - זה

המקום שבו אפשר להצמיח, על ידי החזרת עטרה ליושנה, ולסמן איך צריכה להיראות החברה הישראלית בעוד עשרים שנה. הרוח הקיבוצית, לפני חמישים, שישים, שבעים שנה, הייתה רוח של חיבורים, נכון? זה היה הצבר היפה. זה מה שצריך לקרות. וכמו שאמרתי - יש יהדות של העבר, יהדות של העתיד, ויש יהדות שמחוברת לחיים כפי שהם."

המטרה הייתה לצאת מאזור הנוחות שלי. הרי אני לא נמצא בתפיסות העולם שלהם או בתרבות שלהם, אבל זה עזר לי להבין את החברה הישראלית. הרי הם יהודים כמונו, וכולם רוצים בטובת המדינה.

מסתדר לך בית ספר מעורב? זה חריג במוסדות החינוך של הציונות הדתית

"הבת שלי הייתה אמורה להיות כאן השנה בכיתה י"ב. אנחנו גרים בניצן והיא התקבלה לכאן לכיתה ט'. בסופו של דבר היא נשארה בתיכון המקומי שלנו מסיבות טכניות. היא רצתה לבוא לביה"ס ההזה מתוך בחירה ברוח המיוחדת של המקום ולא כי " אפשר לבוא לכאן עם מכנסיים". הכל אצלי חוזר לילדות. כילד שגדל בבית כנסת בבני ברק, בפרדס כץ, ואבא שלי היה הרב של הקהילה - הדבר הכי טבעי בעולם היה שהנשים בהוצאת ספר תורה נכנסות לבימה ומנשקות את ספר התורה, ואין פוצה פה ומצפצף. זאת הייתה התרבות. זה המקום שאני רוצה לצמוח בו כבן אדם."

מה עוד היית רוצה שייכנס לבית הספר בהיבט של תרבות והרחבת אופקים?

"ראשית, הרחבת אופקים בחברה הישראלית. להכיר את החברה הישראלית על כל רבדיה והזרמים שבה, ללמוד את הטוב שיש בכל זרם ואת הפסיפס הישראלי המגוון שמרכיב את ההון האנושי שיש לנו במדינה. בנוסף, הייתה לי היום פגישה עם יאיר. הוא מקדם כרגע תוכנית דיפלומטיה באנגלית. יש מסלול שנקרא Model UN, שאני מפעיל אותו גם באמית עמיחי. המסלול

הזה נותן לתלמידים אופק להתרחב, בעיקר בתיכון, בהקשר של הכרת עולם, ומקנה כלים לנהל שיח באנגלית דרך דיבייטים. יאיר גם מקדם עכשיו לקראת שנה הבאה מגמה של כתיבת עבודות חקר ועבודות גמר. היום תלמידים קולטים-פולטים חומר לימודי, ואין חקר לעומק, כזה שמרחיב מאוד את הדעת. עבודות כאלו מאפשרות לתלמידים העמקה בתחומים מגוונים - למי שמעוניינים במחול במוזיקה וכיוצ"ב או שמעוניינים להרחיב ולהעמיק את ידיעותיהם במחשבה יהודית.

היכרות וחיבור עם יהדות התפוצות זה ה'בייבי' שלי. אני חולם שעוד שנתיים-שלוש תהיה לנו פה שותפות עם קהילה בתפוצות, ונוכל לקדם תכנית של 'כל ישראל חברים'."

יש תוכנית להתנדבות בקהילה?

"בוודאי. זה מִכְנָה 'מחויבות אישית', אבל אני קורא לזה 'זכות חברתית'."

אנשים מוטרדים מהרמה הדתית של התלמידים. הרבה פעמים זאת השלכה של מה שקורה בציבור המבוגר. איך אתה רואה את הקשר עם הקהילה היבנאית?

"אני אומר בענווה, בפתיחות, בצניעות ועם יכולת למידה מהירה, שאני רוצה להיפגש עם הנהלת הקהילה ועם חברים בקהילה. זה יקרה בעז"ה אחרי שאתחיל את התפקיד.

ימימה אביטל המוכרת גם כ"שיטת ימימה", סבתא מרוקאית ידועה, אמרה משפט חשוב: 'אין כפייה ברוחניות'. ראיתי בימי מאות ואלפי תלמידים שלמדו בשיבות תיכוניות רציניות עם רמה דתית גבוהה, ובכל זאת חלק מהם, אפילו אחרי ה'הסדר' הורידו את הכיפה. ואתמול פגשתי בוגר של בית הספר בקבוצת יבנה שלומד בשיבת שדרות ומעמיק בדרכו הדתית.

לא להתרגש. אנחנו לא מודדים אותם בסרגל של דתומטר בסוף כיתה י"ב. כן, צריך לחזק את הזהות הדתית והיהודית של המקום הזה, אבל לא בלחץ. אין כפייה ברוחניות."

איזה תנאי קבלה תציב בפני תלמידים שרוצים להתקבל לכאן?

"אני מרגיש שצריך לרגע לשאול בכיוון ההפוך: בתהליך הקבלה של התלמיד, השאלה צריכה להיות: "האם המקום המיוחד הזה הוא המקום הנכון עבורך לצמוח בו? האם המקום הזה יודע לתת מענה לצרכים שלך?" לביה"ס יש תעודת זהות מסוימת, ואנחנו צריכים לשאול יחד עם התלמיד: האם תעודת הזהות הערכית שיש כאן היא המתאימה עבורך? ולדייק שהבחירה בנו היא לא בגלל שיקולים אחרים, של נוחות וכיוצ"ב. זהו תחום שאנחנו, כקהילה, צריכים לדון בו יחד,

להגדיר אותו ולפעול בהתאם. יחד עם זאת צריך לזכור שבסוף, החוק במדינת ישראל קובע שהרשות המקומית היא המשבצת. אתה יכול להגיד 'לא', אבל אם הרשות קובעת שהתלמיד ילמד אצלך - הוא ילמד אצלך, וצריך להיות ערני לזה".

לסיום, אני בא עם הרבה ניסיון וידע לתפקיד הזה, אבל עדיין חסר לי ההקשר של התרבות בביה"ס ושל המסורות שיש כאן. את הדבר הזה אני מתכוון בעז"ה ללמוד מהר, ויחד לבנות את הקומות הבאות של הצמיחה הערכית והרוחנית של המקום הנפלא הזה.

חברים יקרים,

מוזמנים להצטרף אלינו לאירוע
שירת המונים, המסמן את פתיחת
חגיגות ה-75 למועצה האזורית

האירוע יתחיל בהפנינג משפחתי
- צילום משפחות פעילות
ספורטיבית, בועות סבון ועוד
הפעלות, וימשיך בשירת המונים -
נשמח לראותכם בין ההמונים.

על מנת להיערך כראוי, נשמח
שתרשמו בסריקת הברקוד בדף
יימין (ניתן להגיע גם ללא הרישום).
בשם המועצה האזורית

פותרים את ה-75 למועצה באירוע שירת המונים וכוונות זאים! זדים, נוער, צעירים ומבוגרים ל' 3.6, 17:00 בדשא בצעת ושינאטון

17:00 - התכנסות והפנינג
17:30 - לומדים את השיר
שרים, מצטלמים ונהנים
סיום משוער ב- 19:00

מחכים לכם!

דוכני אוכל בתשלום ✨ לובשים חולצות לבנות

התנועה ואנחנו | תורה של מעברים, חיבורים וברית אחים

שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה

יום ירושלים מאחורינו, **חג השבועות** בפתח, ימים מרובי משמעות יהודית, לאומית והתיישבותית. נאחל שלימוד התורה בכל קהילות הקיבוץ הדתי יהיה משמעותי ומרומם, ושהעמל הרב בשדות ובכרמים, במטעים ובענפי החקלאות המגוונים, ישא פרי מתוק ושופע ויחזק את אחיזתנו בארץ.

פורום מנהלי החינוך התכנס השבוע לשיח, שיתוף וסדנה יצירתית לסיכום השנה בהובלת אפרת שלומי. החלק הראשון של היום נערך בשדרות, וכלל סיור קולינרי ממגוון הטעמים המקומיים של העיר בליווי סיפוריה, החל מהשנים שקדמו ל"תקופת הקסאמים", דרך השבעה באוקטובר ועד לתהליך ההתאוששות והצמיחה של שדרות. בהמשך היום התארחו המנהלות והמנהלים בביתה של אפרת בסעד. המפגש היה הזדמנות חשובה להוקיר ולהעריך את העשייה המשמעותית והבלתי פוסקת של מנהלי החינוך לאורך השנה כולה. בתום יום משמעותי, עשיר וחוויתי במיוחד איחלה אפרת לכל צוותי החינוך – ובפרט למנהלים והמנהלות: **"קיץ של עשייה מבורכת, התחדשות, שיתופי פעולה וצמיחה. נתראה בקרוב, בסמינרי הקיץ לנוער."**

הנהלה חדשה: מועצת התנועה שהתקיימה לפני כחצי שנה החליטה על שינוי המבנה הארגוני של התנועה, נעדכן בשמחה כי לאחר תהליך שהתקיים ביישובי התנועה, נבחרו נציגי הציבור: בארות יצחק – אופיר גריידי, בית יתיר – טרם נבחר/ה, בית רימון – דריה דיטש, בני דרום – טרם נבחר/ה, טירת צבי – נרי לוי, קבוצת יבנה – חמוטל דברת איתן, כפר עציון – שירה שוהם, כרמל – שמואל כהן, לביא – שבח ילון, מגדל עוז – אבי ספקטור, מירב – רן בן-נון, מעלה גלבוע – שוקי קרביץ, משואות יצחק – שרגא וילק, ניר עציון – ניר שער, סעד – אפרת ביליה, עין הנצי"ב – אפרים ושניה, עין צורים – יורם אדלר, עלומים – צביקי פורת, ראש צורים – מורדי שבט, קשת – יעקב נוסבום, שדה אליהו – חוה כהן, שדמות מחולה – טרם נבחר/ה, שלוחות – טרם נבחר/ה.

עם הקמת ההנהלה ותחילת עבודתה, מסתיימת פעילות המזמו"ר כפי שהייתה בשנים האחרונות. הגוף העליון של התנועה, המועצה, יתכנס ב"ה מדי שנה כפי שהוחלט במועצה. זה המקום להודות לחברי וחברות המזמו"ר על המסירות וההשתתפות המשמעותית בדיונים בכל השנים. תודה מיוחדת שלוחה לחברים מוטי וגשל מעין צורים ואלי קראוס מסעד שקיבלו על עצמם בשנים האחרונות את ניהול הישיבות במקצועיות וביד רמה. המזמו"ר צפויה להתכנס לישיבה אחת אחרונה בה תאשר את הרכב ההנהלה החדשה, ותקיים פרידה מכובדת. זו ההזדמנות **להודות גם לחברי וחברות ההנהלה הנכנסת** ולאחל הצלחה גדולה בתפקידם.

מרכז דור – המרכז לחינוך ממלכתי מאי"ר (מחוייב, אמוני, ישראלי, מאפשר) חבר השנה למרכז הרצוג שבעין צורים. שמואל שטח, מוביל את הפעילות המבורכת והענפה של 'דור', ביחד עם צוותו המקצועי. בעבר התקיימה הפעילות החינוכית כחלק מארגון 'נאמני תורה ועבודה', היום זכינו להיות לה בית. ב'דור' פועלים לביסוס המחויבות לעבודת ה' בדרך ארץ, בתוך מערכות החינוך הדתי, על ידי קידום מדיניות, חיזוק קהילות, הצמחת אנשי חינוך ויצירת שפה, וכן בפעילויות לצעירים: חדר השאלות, תמיכה בהורים, ליווי צוותי חינוך, והצמחת אנשי חינוך בדרכם המקצועית. אנו שמחים על החיבור ומאמינים שהוא עוד לבנה חשובה בבניית הדור הבא בציונות הדתית. ניתן ללמוד עוד בקישור משמאל.

בראש חודש סיון, היום ה-600 למלחמה, הצטרפו רבים לאירועי הזדהות ותמיכה במשפחות החטופים ובקריאה להשבתם. צעדת החירות, מכפר עציון ועד ניר עוז, היא אירוע עוצמתי של חיבור ושיח בין יומיים, בהשתתפות מאות צועדים שביקשה לחבר ברית של תקווה ויחד, בין חלקים שונים בעם. כפי שניסחה רותי דורון בפתיחתה: "מברית הדמים, לברית הדרך, כדי שנזכה להגיע לברית הייעוד".

משולחנו של מנהל חברה ופרט

קובי שטיין

הצורך בדיון עלה מתוך מצב שטרם נתקלנו בו עד כה, שישנן מספר רב של משפחות צעירות אשר יצטרכו לפנות את בתיהם בפרק זמן, ואין נוהל מסודר בכל הנוגע למי שנמצא בעצמאות כלכלית ומי שטרם החלו קליטה.

בישיבת צמ"ד הוחלט כי שיבוצי דירות לזוגות צעירים לא יהיו נתונים לבחירה של הדיירים, אלא ימשיכו להיעשות על ידי מחו"פ (עבדכם הנאמן). מערכת השיקולים לשיבוצים תכלול את העדפות הדיירים (אם ישנן), אבל תיקח בחשבון גם את השלב בקליטה בו נמצאים הזוגות (מי שבקליטה או לקראת קליטה יתועדף בהתחשבות בבקשת הדיור על פני מי שטרם החל קליטה). מצב משפחתי (משפחות עם ולקראת ילדים יתועדפו בקבלת דירות עם ממ"ד), היבטים חברתיים ושיקולים נסיבתיים. חשוב לומר כי כיום רוב מכריע של הדירות שניתנות לזוגות צעירים אלו דירות גדולות וטובות, גם אלו שבקומה השנייה.

בשולי הדברים אוסיף אנקדוטה. בעבר שמעתי סיפור על צוריאל אדמנית ז"ל שכאשר היה מגיע לשוק ארבעת המינים היה לוקח את האתרוג הראשון שבא לידו. וכאשר נשאל האם הוא לא בוחן אותו, השיב שאם הוא יבחר לעצמו את הטוב ביותר, אז מישהו אחר יקבל מה שפחות טוב, ולכן עדיף להימנע מבחירה ולקחת את מה שמגיע. הסיפור הוא סיפור יפה, ואני לא בטוח שהתנהלות כמו זו של צוריאל נכונה לכל אחד או בכל עת. אבל משהו אולי שווה לקחת מהסיפור, ואפילו אם תהיה זו רק המחשבה שהתנהלות שכזו היא אפשרית.

צוות חברתי ומנהלת הבנייה

לקראת אבני הדרך הבאות, שלוש וארבע, ישנן כמה סוגיות אשר דורשות קבלת החלטות הן של מנהלת הבנייה והן של הצוות החברתי של הבנייה. ההרכבים של שני גופים אלו צריכים עדכון, בשל חילופי תפקידים במוסדות הקיבוץ. בימים אלו אנו עמלים על ההרכבים החדשים, ואלו יובאו להצבעה באספת החברים שתתקיים בע"ה במוצאי שבת פרשת נשא.

שישו את ירושלים גילו בה

השבוע זכינו לחגוג את יום ירושלים בטיולים מגוונים למקומות השזורים בסיפורה של ירושלים. אין הדבר מובן מאליה כלל, ועצם קיום האירוע היה מוטל בספק. אנו מלאי תודה לצוות אשר ארגן את הדברים יחסית ברגע האחרון. הצוות - אריה ברנע, ניר יעקבי, פנחס חושן, תושי מרכוס, שלמה נחליאל - פעל יחד עם מרכזת התרבות ביוזמתו והובלתו של אבי ששון. אשרינו שזכינו.

שומרים הפקד לעירך

בימים אלו מתבצעת החלפת משמרות באחריות על סידור רשימות השמירה. שמוליק טסלר, אשר עסק בכך שנים רבות, מעביר את השרביט אל ניר מרמור. תודה גדולה לשניכם, ובהצלחה ניר. עם החילוף, עלתה סוגיה נוספת בנושא השמירה, אשר אליה תידרש הנהלת הקהילה. במרוצת השנים נרשמו במערכת החרגות רבות בנוגע לשיבוצי שמירות, ועם הזמן נוצר חוסר שוויון בנשיאה בנטל השמירה (במיוחד בשעות הפחות מבוקשות) כמו גם בעיות של עדכון ההחרגות. על כן, בישיבת הנהלת הקהילה הקרובה תעלה האפשרות "לאפס" את ההחרגות. מי שבכל זאת יראה צורך בהחרגת שמירה, יוכל לפנות בעניין למנהלת הקהילה או למחו"פ. על ההחלטות בנושא זה נדווח בקרוב.

חילף! - צוות ספורט

לאחר כעשור של הובלת צוות הספורט, נחום ריין מעביר את הפיקוד למושיק גרוס. תודה לנחום ולצוות שלצדו - שמוליק טסלר, ציפי איטלי וניר קנדל. יחד עם מושיק, ייכנס יהב טסלר כאחראי חדר הכושר, במקום שמוליק. איחולי הצלחה לכולם, ובריאות לכלל החברים. שנשמור על נפש בריאה בגוף בריא.

צמ"ד - צעירים ומעברי דירות

השבוע בישיבת צמ"ד (צמיחה דמוגרפית) נדרשנו לסוגיית קדימויות בבחירת דירות לזוגות ומשפחות צעירות בעצמאות כלכלית ובתחילת תהליך הקליטה.

יומן השבוע

- הקרנת ליגת האלופות - במוצ"ש ב"ב בן בר". פתיחת שערי הבריכה - 21.30, שריקת הפתיחה - 22:00.
- הפנינג 75 שנה למועצה האזורית, כולל שירת המונים - ביום שלישי. ב-17:00 במועצה (מבקשים לבוא בחולצות לבנות. יהיו דוכנים, כולל דוכני אוכל, וכדאי לבוא עם כסף).

צילמה מהקרקע - נטע קנדל. מרחפן: דורון לנג ואייל דיטש.

בהזדהות ובתקווה התכנסנו בכיכר הכניסה לקיבוץ לציון היום ה-600 לשבי בידי החמאס,

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.